

Καί καλῶς ὠρίσατε,
μόνον πῶς ἀργήσατε !

Χολέρα καλῶς ὠρίσεις ἀπὸ τὰ μακκρόνια,
σ' ἐπιθυμήσαμε πολὺ . . . ἔχουμε τόσα χρόνια
σὰν φίλτατοι ἀχώριστοι μαζί νάνταμωθοῦμε
καί εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀττικῆς τὴ μούρη σου νὰ 'δοῦμε.
Θυμήσου πῶς ἐράγαμε μαζί ψωμί κι' ἀλάτι
ἐκ' τὴν καλύβα τοῦ φτωχοῦ καί ἕως 'ς τὸ Παλάτι.

Ναί, ἀλλὰ τώρα πέρασε ἡ ἐποχὴ ἐκείνη,
καί ὁ τελώνης σήμερα καθόλου δὲν σ' ἀφίνει
τὸ καλαμένιο πόδι σου 'ς τὸ χῶμα νὰ πατήσης,
χωρὶς καί σὺ τὸν φόρον σου σὲ τοῦτον ν' ἀποτίσης.
Κι' ὁ λιμεναρχὴς Πειραιῶς εὐθύς θὰ ἐπισπεύσῃ,
καί μὲ τὴν δυναμίτιδα θὲ νὰ σ' ἐξολοθρεύσῃ.

Νομίζεις ὅτι εἰμπορεῖς εὐκόλως νὰ περάσης ;
θὰ 'δῆς, ψυχὴ μου, πράγματα ὅπου θὲ νὰ τὰ χάσης.
Ἐν πρώτοις μάθε πῶς καί σὺ θὰ κάνῃς καρντίνια
εἴτε εὐθύς 'ς τὸν Πειραιᾶ, εἴτε καί 'ς τὴν Ἀθήνα.
Ἐπειτα θὰ σὲ ψάξουνε μὲ μιὰ κρυφὴ ἐλπίδα,
μὴ σοῦβρουν τσιγαρόχαρτο χωρὶς καμμιά σφραγίδα.

Καί ταῦτα μὲν 'στὴν ἐξοδὸν ἐπὶ τῆς προκυμίας,
ὅπου θὰ σ' ὑποδέχονται τὰ πλοῖα μὲ σημαίας.
Πλὴν μόλις εἰς τοῦ Πειραιῶς τοὺς δρόμους ξεμυτίσης,
ἕναν κοντὸ καί στρογγυλὸ ἐμπρὸς σου θάπαντήσης.
« Ὁ Κοσσονάκος εἰμ' ἐγώ, » εὐθύς θὰ σοῦ φωνάξῃ,
καί μὲ χαστοῦκι δυνατὸ 'στὴ γῆ θὰ σὲ τινάξῃ.

Κι' ἂν ἀπ' ἐκεῖ διέξοδος ἰδῆς ὅτι ὑπάρχει,
θὰ 'βρῆς ἐμπρὸς σου σοβαρὸ τὸν κύριο νομάρχη
'Ἡ μύτη του τὰ ἴχνη σου θὲ νὰ ἐξακριβώσῃ,
θὰ βάλῃ μιὰ ὑπογραφή κι' εὐθύς θὰ σ' ἀκρωσίῃ.
Ἄν τοῦ 'μιλήσης αὐθαδῶς θὰ σὲ καταμηνύσῃ
καί μέσα εἰς τοῦ Γκαρμπολά θὰ σὲ προσφυλακίσῃ.

Γιὰ ὅλ' αὐτὰ, χολέρα μου, ἂν θέλῃς τὸ καλὸ σου,
μετάβαλε πρὸς τὸ πρὸν αὐτὸ τὸ σχέδιό σου,
ἀλλ' ὅμως ἂν ἐπιθυμῆς νάρθῃς καλὰ καί σώνει,
προσπάθησε τοῦλάχιστον νὰ μὴ μας ἐρθῆς μόνη.
Φέρε μαζί, ἂν εἰμπορῆς, ἐδῶ τὸν Βασιλεῖά μας,
γιὰ νὰ τὸν ἔχωμε κι' ἐμεῖς κρυφὴ πρηγοριὰ μας.